

Tuần Báo Vô Vi

8 tháng 12 năm 2019

Số 476

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn bỏ tánh hư tật xấu thì phải làm sao?
- 2) Thần kinh bất ổn tại sao?
- 3) Chuyện nào là chuyện lớn?
- 4) Người tu trung kiên có hữu ích gì không?
- 5) Người tu thiền phản đạo tương lai sẽ ra sao?
- 6) Sự tương sanh là sao?
- 7) Tại sao ở thế gian lúc nào cũng có chiến tranh?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 16-02-2002 9: 00 AM 1) Hỏi: Muốn bỏ tánh hư tật xấu thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn bỏ tánh hư tật xấu thì phải dứt khoát thực thi từ giai đoạn một thì sẽ khôi phục tập quán tốt. Kệ: Thực hành chánh pháp hằng ngày sửa Dứt khoát tiên tu tự phải chừa Xây dựng thành hình không chuyển xấu Cứu mình giúp họ tự mình chừa.	Atlantic city, 17-02-2002 5: 00 AM 2) Hỏi: Thần kinh bất ổn tại sao? Đáp: Thừa thần kinh bất ổn tại vì tham dâm quá độ. Kệ: Thâu nhiều giải ít động (trung) tâm điên Tạo khổ bất minh tự tạo phiền Quyển luyện tình đời không chuyển tiến Thành tâm phục vụ tự giao liên.
Atlantic city, 18-02-2002 6: 20 AM 3) Hỏi: Chuyện nào là chuyện lớn? Đáp: Thừa chuyện bệnh hoạn là chuyện lớn. Kệ: Bệnh hoạn nghiệp lực chuyển tiếp động Khổ tâm cực trí chạy lòng vòng Liên hồi xoay chuyển gieo ác ý Cực nhọc tâm thân lại třeo tròn.	Atlantic city, 19-02-2002 2: 20 AM 4) Hỏi: Người tu trung kiên có hữu ích gì không? Đáp: Thừa người tu trung kiên hành pháp rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Trung kiên hành pháp trí tâm hòa Giải giới phân minh tự thiết tha Cảm giác chơn hồn quy một mối Thành tâm tu luyện tự phân hòa.
Atlantic city, 20-02-2002 5: 40 AM 5) Hỏi: Người tu thiền phản đạo tương lai sẽ ra sao? Đáp: Thừa người tu thiền phản đạo tương lai sẽ bị hạ từng công tác, hướng về dâm dục ác hại tâm thân. Kệ: Phản đạo tâm hành không bước tiến Không hành không tiến chỉ thêm phiền Đảo điên vọng động khổ triền miên Uất khí tràn đầy chẳng có hiền.	Monaco, 21-02-2002 2: 50 AM 6) Hỏi: Sự tương sanh là sao? Đáp: Thừa sự tương sanh là gặp nhau tự nhiên vui cười. Kệ: Tương sanh gặp gỡ thân bình hòa Dễ dãi thâm tình càng cởi mở Chuyển tiếp chung tình trong tình thức Thương yêu tha thứ cảm an hòa.
Monaco, 22-02-2002 4: 20 AM 7) Hỏi: Tại sao ở thế gian lúc nào cũng có chiến tranh? Đáp: Thừa lúc nào cũng có chiến tranh vì lòng tham của loài người. Kệ: Lòng tham kích động tạo tranh giành Khó khổ không hay tưởng đạt thành Nhục nhã vô cùng tâm chẳng tiến Khó thanh tạo trước tại tranh giành.	

MẪU ÁI 193

*Tiến trình tam bợ vu vơ
Sống trong không sống vậy chờ chi đây?
Lao đao lận đận hàng ngày
Cuốn lồi lồi cuốn tở thầy bất an.*

Xét kỹ lại mọi người đã và đang làm được việc gì? Thành bại ra sao? Đang bị lồi cuốn hay là lồi cuốn người khác? Việc nào mới gọi là thành, việc nào mới gọi là bại? Đối với người tu hành đến cực độ thanh tịnh thì cũng chẳng cho việc gì là thành hay việc gì là bại cả, chỉ biết căn nào quả nấy, phần ai nấy lo mà thôi.

*Mọi người tự cảm mình tội
Sửa sai tiến tới hợp ngôi thiên đình
Hồn thời sống cõi đẹp xinh
Vía thời phục vụ hết mình khai minh.*

Nếu tự nhận thức được sự sai lầm chính mình đã tạo ra, chấp nhận sự tự sửa thì chỉ có tiến chứ không có lùi.

*Khai minh gạt bỏ bụi nguì
Tiến lên tự sửa tự trui tiến lần
Thanh cao mỗi phước mỗi phần
Trước ô động loạn khó phân chơn tình.*

Sáng tối phân minh, khi ta minh cảm được sự sáng thì nó sẽ càng sáng hơn, cương quyết tự tiến thì mọi sự hòa đồng sẽ trở về với nội tâm.

*(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm – Sài Gòn, ngày 30/11/1974)
Không có âm thanh.*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

S T, ngày 13/9/2001

Thầy kính,

Thưa Thầy! Qua cuộc sống con cảm nhận sự đau khổ, sự gian truân trong sự sống. Con từ QN vào S T, con may mắn gặp được pháp nhờ các anh chị ở S T dìu dắt trên con đường tu học.

Thưa Thầy! Thầy ở quá xa cho nên con không thể nào đến thăm Thầy được. Con chỉ biết Thầy qua hình, nghe giọng Thầy băng. Khi Thầy giảng, lòng con thôn thức nhìn lại thấy con còn quá u mê tăm tối. Con viết thư này gửi đến để thăm Thầy, nguyện cầu Thầy sức khỏe dồi dào, trường thọ. Mong Thầy về Việt Nam để cho chúng con được gặp Thầy. Một ngày nào Thầy về, chúng con rất vui mừng như ngày hội.

Thưa Thầy ! Con mạo muội xin Thầy cho con xin lôgô để con đeo.

Con xin ngừng bút.

Con,
ĐTT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 19/11/2001

T T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18/9/2001 được biết con đang gặp phải sự thử thách của cuộc

sống, con rất mong muốn được gặp Thầy, nhưng xa cách ngàn dặm không thể nào gặp, con chỉ nhớ hình ảnh và âm thanh giảng giải của Thầy mà tự tu, cần hành ráo riết, có xa cũng sẽ được gần.

Sau khi dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật theo băng giảng của Thầy, nội tâm sẽ tự đạt đến sự quân bình. Muốn tu Vô Vi phải học thuộc lòng 10 điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bỏ thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hoà tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm.

Niệm Phật liên tục và học thuộc lòng 10 điều tâm niệm thì đạt được sự quân bình của nội tâm. Con muốn có logo thì con nhờ thợ bạc làm rồi gửi cho Thầy thì Thầy sẽ truyền điển trước khi đeo.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic City, ngày 28 tháng 12 năm 1991
YÊU MẸ

Trên đời có Mẹ tôi thôi,
Một lần sanh để đứng ngồi do Me.
Hóa sanh sanh hóa kết bè,
Trì tâm học hỏi hướng về Mẹ yêu.
Thế sanh cảm thức nhiều điều,
Quy nguyên thiên giác lại siêu hơn người.
Con vui ướm nở nụ cười,
Nhớ Mẹ con phải nghỉ ngơi điều hòa.
Mẹ ơi! Tâm thức thật thà,
Nhớ Cha, quý Mẹ chan hòa tình thương.
Tu hành sáng tựa tấm gương,
Độ tha tại thế tìm đường tự đi.
Thức hồn chuyển hóa kỳ ni,
Nhớ Me không bỏ trường thi dự hoài.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

4. CHUYỆN TIỂU TRIỆU PHÚ (Tiền Thân Cullakasetthi) (tiếp theo)

...
Chúng ta được kể rằng, trong thời Đức Phật Kassapa, Cullapanthaka xuất gia, có trí tuệ, đã cười khinh bỉ một Tỳ kheo ám độn đang học thuộc lòng một đoạn kinh. Tỳ kheo ấy hổ thẹn vì bị khinh bỉ đến nỗi không thể nhớ và đọc lên đoạn kinh ấy. Do kết quả nghiệp ấy, Cullapanthaka trở thành ám độn, những câu vị ấy mới học làm vị ấy quên đi những câu đã học trước; và bốn tháng đã trôi qua, trong khi vị ấy đang cố gắng học một câu kệ, Mahapanthaka nói với em:

- Này Panthaka, em không có khả năng trong Giáo pháp này. Bốn tháng trôi qua, em không thể học thuộc lòng một câu kệ, làm sao em có thể đạt được sự nghiệp tối thượng của người xuất gia? Hãy đi ra khỏi tịnh xá.

Như vậy người anh đuổi người em. Nhưng Cullapanthaka đã gắn bó đặc biệt với giáo pháp của Đức Phật, nên không muốn trở thành một người tại gia.

Trong thời ấy, Mahapanthaka đang làm người phân phối bữa ăn. Một hôm Jivaka Komarabhacca đem theo nhiều hương thơm và vòng hoa, đến vườn xoài của mình, để cúng dường Thế Tôn. Sau khi nghe pháp, Jivaka từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ bậc Mười Lực (Dasabala), rồi đi đến gần Mahapanthaka và hỏi:

- Thưa Tôn giả, có bao nhiêu Tỳ kheo ở gần bậc Đạo Sư?

- Khoảng năm trăm.

- Vậy ngày mai, xin Tôn giả hãy mời năm trăm Tỳ kheo, với Đức Phật là người dẫn đầu, dùng bữa ăn tại nhà tôi.

- Này cư sĩ, Cullapanthaka là kẻ ám độn, không thể lớn mạnh trong Giáo pháp. Tôi chấp nhận lời mời tất cả, trừ nó ra.

Nghe vậy, Cullapanthaka suy nghĩ: “Vị Trưởng lão nhận lời mời tất cả Tỳ kheo và loại ta ra ngoài.

Không nghi ngờ gì nữa, tình cảm của anh ta đối với ta đã bị đổ vỡ. Nay ta còn ở trong Giáo pháp này làm gì nữa? Vậy ta sẽ làm người cư sĩ, sống làm các công đức như bố thí, ...

Rạng ngày hôm sau Cullapanthaka ra đi với ý nghĩ: “Ta trở lại đời sống gia chủ”. Bậc Đạo Sư, vào sáng sớm, khi nhìn khắp thế giới, thấy sự kiện này, nên ra đi sớm hơn Cullapanthaka. Ngài đi qua đi lại trước cửa ngõ, trên con đường của Cullapanthaka và đứng lại. Cullapanthaka, từ nhà đi ra, thấy bậc Đạo Sư, đến gần Ngài và đánh lễ. Thấy Cullapanthaka, Thế Tôn hỏi:

- Này Cullapanthaka, con đi đâu vào giờ này?

- Bạch Thế Tôn, anh con đuổi con, cho nên con đi lang thang.

- Này Cullapanthaka, con xuất gia với Ta. Khi anh con đuổi, sao con không đến gặp Ta? Con sống tại gia để làm gì? Hãy đến sống gần Ta.

Rồi Thế Tôn đem Cullapanthaka đi, bảo ngồi trước Hương phòng. Ngài đưa Cullapanthaka một miếng vải sạch mà Ngài đã tạo bằng thân thông, rồi nói:

- Nay Cullapanthaka, hãy hướng mặt về phía đông, dùng miếng vải này lau qua lau lại và nói: Đồ vật lau bụi, đồ vật lau bụi.

Đúng giờ đã định, Đức Thế Tôn nói với các Tỷ kheo vây quanh, đi đến nhà Jivaka và ngồi trên chỗ đã soạn sẵn. Còn Cullapanthaka, với mặt hướng phía mặt trời, ngồi cầm miếng vải lau qua lau lại và nói:

Đồ vật lau bụi, đồ vật lau bụi, cho đến khi miếng vải trở thành dơ bẩn. Rồi Cullapanthaka suy nghĩ:

“Vừa rồi, tấm vải này rất là sạch sẽ. Nhưng này vì bản thân ta, nó đã bỏ nguyên trạng của nó, và trở thành dơ bẩn. Thật sự các hành là vô thường”. Ngay khi Cullapanthaka thông hiểu tính đoạn diệt, Thiền quán được tăng trưởng. Bạc Đạo Sư biết tâm thiền quán của Cullapanthaka đã đạt viên mãn, bèn nói với Cullapanthaka:

- Chớ để ý đến miếng vải này đã bị bụi làm bẩn. Nhưng trong con có bụi tham ... hãy tẩy trừ chúng.

Rồi Thế Tôn phóng hào quang, hóa hiện một danh sắc do trí tuệ tạo thành, ngồi trước mặt vị ấy, và đọc các bài kệ này:

Tham mới gọi là bụi,
Chớ không phải bụi này;
Tham mới thật đồng nghĩa
Với chữ bụi thường dùng;
Hỡi này các Tỷ kheo,
Hãy từ bỏ bụi này,
Hãy sống trong Giáo pháp
Của vị không bụi bẩn.
Sân mới gọi là bụi,
Chớ không phải bụi này,
Sân mới thật đồng nghĩa
Với chữ bụi thường dùng.
Hỡi này các Tỷ kheo,
Hãy từ bỏ bụi này,
Hãy sống trong Giáo pháp
Của vị không bụi bẩn.
Si mới gọi là bụi,
Chớ không phải bụi này;
Si mới thật đồng nghĩa
Với chữ bụi thường dùng.
Hỡi này các Tỷ kheo,
Hãy từ bỏ bụi này,
Hãy sống trong Giáo Pháp
Của vị không bụi bẩn.

(còn tiếp)

